

sikret om, at det er hun fristet til, den Stat, som udsætter ham for overmenneskelige Fristelser —, vil jeg ikke sige, at det er berettiget, men jeg siger, at det er forstaaeligt. Økonomisk set er der i Øjeblikket overhovedet ingen Skillelinier at sætte for Tjenestemændene, for saa vidt det drejer sig om, hvorvidt de kan komme ud af det med det, som er deres normale Løn, med Undtagelse af de ganske faa, der enten har privat Formue eller ganske specielle Hverv, som vederlægges rundeligt. Forskellen mellem dem ligger alene i deres før Dyrtiden erhvervede Modstandskraft. De har alle maattet slaa af, og de er i Øjeblikket udsatte for at synke ned til et socialt Niveau, paa hvilket Samfundet ikke kan være tjent med at have dem. Jeg vil minde om, at da vi for 100 Aar siden sidste Gang økonomisk gik igennem en Stats- og Samfundskrise, kom vor Embedsstand til at staa paa et Niveau, hvor den utilladelige Indtægtskilde var en af de Kilder, hvorfra deres Indtægt flød. Man vidste det, man fik det berømte Udtryk: Per fas et per nefas, slaaet fast om den danske Embedsmandsstand omkring Aarene fra 1813—1828. De Herrer, som ikke ved det fra deres historiske Undersøgelser, saaledes som jeg kender det, ved det fra utallige dramatiske Værker, som de har set paa Scenen: Nefas var en Del af den danske Embedsmandsstands Indtægtskilde paa den Tid. Ved en uhyre Energi fra mange Sider er dette blevet udryddet, det danske Samfund vilde have og fik og har en Embedsmandsstand, som det kan stole paa. Men det er ikke i første Række i Embedsmændenes og Embedsstandens Interesse, men det er i første Række i Statssamfundets Interesse, at det er saaledes. Dersom der ikke erhverves Ørenlyd for dette, at det er af samfundsmæssige Hensyn, at dette af Staten til Udførelse af dens Funktioner ansatte Befolkningslag maa vederlægges saaledes, at det ikke i sit daglige Liv ser Hjemmet synke gradvis, men sikkert ned mod Ruin, saa er det danske Samfund selv Skyld i, om vi paa ny kommer ind i saadanne Tilstande, som vi havde for 100 Aar siden, hvor den utilladelige Indtægtskilde var en af Embedsmændenes Indtægtskilder, men som er blevet udryddet, og som vi i et halvt Aarhundrede ikke har kendt det her i Landet. Med Bevidsthed har jeg ikke fremdraget et Argument fra Tjenestemændenes Side, og med Bevidsthed om, at jeg ikke vækker Forhaandssympati i dette Ting dermed, men fordi det en Gang skal være sagt, fremholder jeg dette, at naar det kræves, at Tjenestemandsstanden skal veder-

lægges saaledes, at Fristelsen ikke bliver overmægtig i en de overmægtige Fristelsers Tid som denne, er det af Samfundshensyn.

Maa jeg fra dette gaa over til nogle Bemærkninger vedrørende det samfundsfansielle. Jeg vil begynde med at sige, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har udviklet sig en efter min Mening overmaade prisværdig Specialitet her i Tinget, nemlig den at spore efter, at opspore og gøre opmærksom paa Indtægtskilder paa Omraader, hvor der med ringe Udgifter og ringe Administrationsomkostninger kan indvindes stort Udbytte. Det var f. Eks. med megen Sympati, jeg hørte paa hans Bemærkninger vedrørende Beplantningerne af Jernbanskraaningerne, saa meget mere som jeg har et lille Mellemværende med den højtærede Landbrugsminister, som jeg derved kan faa Lejlighed til at genoptage. Den Gang vi sad i Udvalget om Bipesten, gjorde jeg opmærksom paa, at Smaamandens mest indbringende Sidebeskæftigelse her i Landet aldeles utvivlsomt er Biavl. Det er saaledes, at hvad vi kan producere af Honning her i Landet, kan afsættes til høje Priser, men det er ogsaa saaledes, hvad jeg hører fra mange Sider, at vi i Virkeligheden er i Færd med at have saa mange Bistader her i Landet, som vi med den Beplantning, der findes i alt Fald paa visse Egne af Landet, kan ernære. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds nærer jo ikke den Illusion, at vi kan have Sydfrugter paa Jernbanskraaningernes Nordside, men disse kan beplantes med Hvidkløver, og det er Biernes meget yndede Næringsmiddel. Jeg talte, da vi havde Bipestloven for, med den højtærede Landbrugsminister om dette Forhold, og han lovede at undersøge Muligheden af at faa Statsbanerne til at lægge Hvidkløverfrø paa Jernbanskraaningerne. Det standsede et Sted i Trafikken — det gør jo saa meget her i Landet —, og jeg har ikke hørt noget fra det siden. Jeg vil derfor gerne have Lov til at spørge den højtærede Landbrugsminister eller maaske snarere den højtærede Trafikminister, om der er foretaget en saadan Undersøgelse om Muligheden for Saaning af Hvidkløver paa Jernbanskraaningerne, og hvor det holder i Trafikken.

Den højtærede Handelsminister vil ikke tage mig det ilde op, at jeg forespørger, om der er nogen offentlig Grund, nogen Grund, der interesserer Offentligheden, til, at det Medlem af dette Ting, som repræsenterer Københavns 6te Valgkreds (Foss), men som jeg maa have Lov til at nævne ved Navn, da det ikke er i Egenskab af Medlem af